

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV

af 13. juni 1988

om ændring af direktiv 83/181/EØF om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 14, stk. 1, litra d), i direktiv 77/388/EØF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder

(88/331/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 99,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (1),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (2), og

ud fra følgende betragtninger:

Ordningen vedrørende fritagelse for merværdiafgift ved visse former for indførsel, som er fastlagt ved direktiv 83/181/EØF (3), senest ændret ved direktiv 85/346/EØF (4), tager sigte på en så snæver forbindelse som muligt mellem toldordningen og merværdiafgiftsordningen; ved forordning (EØF) nr. 1315/88 (5) har Rådet foretaget ændringer i toldordningen; det er nødvendigt at medtage visse af disse ændringer i direktiv 83/181/EØF, for så vidt de er i overensstemmelse med målsætningerne for harmonisering af skatter og afgifter;

direktiv 83/181/EØF fastlægger ikke blot anvendelsesområdet for artikel 14, stk. 1, litra d), i direktiv 77/388/EØF (6), senest ændret ved direktiv 84/386/EØF (7), men

indeholder også sådanne fiskale regler om fritagelse for moms ved endelig indførsel af goder, som går ud over anvendelsesområdet for nævnte bestemmelse; disse regler bør ændres eller suppleres for at sikre en mere ensartet anvendelse på EF-plan;

af hensyn til den juridiske klarhed bør teksten til artikel 11, stk. 2, i direktiv 83/181/EØF præciseres nærmere —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 83/181/EØF ændres således:

1. Artikel 11, stk. 2, affattes således:

»2. Der indrømmes ligeledes afgiftsfritagelse for gaver, der sædvanligvis gives ved et bryllup, og som af personer, der har deres sædvanlige opholdssted i et land uden for Fællesskabet, foræres en person, der opfylder betingelserne i stk. 1. Fritagelsen gælder for gaver, hvis enhedsværdi ikke overstiger 200 ECU. Medlemsstaterne kan dog indrømme fritagelse, i tilfælde af at beløbet på 200 ECU overskrides, for så vidt den enkelte gaves værdi ikke overstiger 1 000 ECU.»

2. Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

Der indrømmes fritagelse for så vidt angår indførsel af varer, hvis samlede værdi ikke overstiger 10 ECU. Medlemsstaterne kan indrømme fritagelse for indførsel af varer, hvis samlede værdi er større end 10 ECU, men ikke overstiger 22 ECU.

(1) EFT nr. C 318 af 30. 11. 1987, s. 21.

(2) EFT nr. C 180 af 8. 7. 1987, s. 14.

(3) EFT nr. L 105 af 23. 4. 1983, s. 38.

(4) EFT nr. L 183 af 16. 7. 1985, s. 21.

(5) EFT nr. L 123 af 17. 5. 1988, s. 2.

(6) EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1.

(7) EFT nr. L 208 af 3. 8. 1984, s. 58.

Medlemsstaterne kan dog undtage varer, der indføres i forbindelse med postordresalg, fra den i stk. 1, første punktum, nævnte fritagelse.*

3. I artikel 35, stk. 1, litra b), andet led, ændres »artikel 60, stk. 1, litra b)« til »artikel 60«.

4. Efter artikel 38 indsættes følgende kapitel:

»Kapitel II A

Referencestoffer til kvalitetskontrol med lægemidler

Artikel 38a

Der indrømmes fritagelse for så vidt angår forsendelser, der indeholder prøver af referencestoffer, som Verdenssundhedsorganisationen har godkendt med henblik på at sikre kvalitetskontrollen med stoffer, der anvendes til fremstilling af lægemidler, og som fremsendes til modtagere, der af medlemsstaternes kompetente myndigheder er godkendt med henblik på afgiftsfrit at kunne modtage sådanne forsendelser.*

5. I artikel 56 indsættes følgende i litra:

»d) præmier, trofæer og erindringsgaver af symbolsk karakter og ringe værdi, som er beregnet til at skulle uddeles uden vederlag til personer med bopæl i et andet land end udførselslandet i forbindelse med forretningskongresser eller lignende internationale arrangementer, og som i kraft af deres beskaffenhed, enhedsværdi og andre kendetegn ikke kan give anledning til tvivl om, at indførslen sker i ikke-erhvervs-mæssigt øjemed.*

6. Artikel 62 og 63 affattes således:

»Artikel 62

Med forbehold af artikel 63 indrømmes der fritagelse for så vidt angår tryksager af reklamemæssig art såsom kataloger, prislister, brugsanvisninger og brochurer, der referer til:

- a) varer, der sælges eller udlejes af en person, som er etableret uden for udførselsmedlemsstaten
- b) tjenesteydelser, der tilbydes af en person, som er etableret i en anden medlemsstat
- c) tjenesteydelser, der tilbydes inden for transport, handelsforsikring eller bankvirksomhed af en person, som er etableret i et tredjeland.

Artikel 63

Fritagelse i henhold til artikel 62 indrømmes kun for reklametryksager, som opfylder følgende betingelser:

- a) tryksagerne skal være tydeligt mærket med navnet på det firma, der fremstiller, sælger eller udlejer

varerne, eller som præsterer de tjenesteydelser, der refereres til

b) hver forsendelse må kun indeholde et enkelt dokument eller et enkelt eksemplar af hvert dokument, hvis forsendelsen omfatter flere dokumenter; dog kan der indrømmes fritagelse også for forsendelser, der indeholder flere eksemplarer af samme dokument, når disses samlede bruttovægt ikke overstiger et kilo

c) tryksager må ikke sendes i samlede forsendelser fra en og samme afsender til en og samme modtager.

Betingelserne i litra b) og c) finder dog ikke anvendelse på tryksager, som refererer til varer, der sælges eller udlejes, eller tjenesteydelser, der tilbydes af en person, som er etableret i en anden medlemsstat, såfremt tryksagerne er indført med henblik på gratis uddeling.*

7. I artikel 79 indsættes følgende litra:

»s) indførsel af officielle publikationer, der udsendes som led i udførselslandets samt de i udførselslandet etablerede internationale organisationers, offentlige institutioners og offentligretlige organers udøvelse af offentlig myndighed, og indførsel af tryksager udsendt i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet eller i forbindelse med nationale valg i oprindelseslandet af udenlandske politiske organisationer, der i medlemsstaterne officielt er anerkendt som sådanne, såfremt disse publikationer og tryksager er afgiftsberigtiget i udførselslandet, og erlagt afgift ikke er blevet godtgjort ved udførslen;»

8. Overskriften til kapitel VI affattes således:

»Brændstof og smøremidler i motorkøretøjer og i specialcontainere«

9. Artikel 82 affattes således:

»Artikel 82

1. Med forbehold af artikel 83 til 85 indrømmes der fritagelse for så vidt angår:

- a) brændstof i de normale tanke:
 - i privatbiler og erhvervskøretøjer samt motorcykler
 - i specialcontainere
- b) brændstof i reservedunke i privatbiler og på motorcykler, dog højst 10 liter pr. køretøj, og med forbehold af nationale bestemmelser om opbevaring og transport af brændstof.

2. I stk. 1 forstås ved:

- a) »erhvervskøretøj«: ethvert motorkøretøj (herunder trækkende køretøjer med påhængsvogne), som med hensyn til konstruktionstype og udstyr er egnet og beregnet til, mod eller uden vederlag,

- at befordre mere end ni personer, føreren iberegnet
 - at transportere varer
- samt ethvert motorkøretøj til anden særlig brug end egentlig transport
- b) »privatbil«: enhver bil, der ikke opfylder kriterierne i litra a)
- c) »normale tanke«:
- tanke, der af konstruktøren er indbygget i alle køretøjer af samme type som det pågældende køretøj, og hvis permanente anbringelse muliggør direkte brug af brændstoffet som drivmiddel både for køretøjet og eventuelt under transporten for køleanlæg eller andre anlæg.
- Gastanke, der er påmonteret motorkøretøjer konstrueret med henblik på direkte brug af gas som brændstof, samt tanke, der er påmonteret eventuelle hjælpeanlæg på køretøjet, betragtes ligeledes som normale tanke
- tanke, der af konstruktøren er indbygget i alle containere af samme type som den pågældende container, og hvis permanente anbringelse muliggør direkte brug af brændstoffet under transporten som drivmiddel for køleanlæg eller andre anlæg, som specialcontainere er udstyret med
- d) »specialcontainere«: enhver container, der er forsynet med anordninger specielt til køle-, iltning- eller varmeisoleringsanlæg eller andre anlæg.

10. Artikel 83, stk. 1, ændres således:
- i indledningen indsættes »og specialcontaineres« efter »erhvervskøretøjer«
 - efter litra b) indsættes følgende litra:
 - »c) til 200 liter pr. specialcontainer pr. rejse«
11. I artikel 90, stk. 3, tilføjes i slutningen følgende tekst:
- »... eller en nedsættelse af fritagelsesbeløbet.«
12. I artikel 91 indsættes følgende litra:
- »c) fritagelser i henhold til gensidigt forpligtende aftaler med tredjelande, der er parter i Konventionen angående International Civil Luftfart (Chicago 1944), om gennemførelsen af de anbefalede fremgangsmåder 4.42 og 4.44 i bilag 9 til samme konvention (ottende udgave - juli 1980).«

Artikel 2

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for senest den 1. januar 1989 at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 13. juni 1988.

På Rådets vegne

G. STOLTENBERG

Formand